ประกาศกรมการจัดหางาน
เรื่อง การกำหนดรายละเอียดในสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมการจัดหางานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศกับนายจ้าง โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของผู้รับอนุญาต เช่น ชื่อ ที่อยู่ เลขทะเบียนนิติบุคคล เลขที่ใบอนุญาต

(๒) รายละเอียดของนายจ้าง เช่น ชื่อ ที่อยู่ สถานที่ประกอบธุรกิจหรือกิจการ

(๓) วันที่ทำสัญญา

(๔) กำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

(๕) รายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตการให้บริการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ เช่น การดำเนินการจัดหาคนต่างด้าว จำนวนคนต่างด้าว สัญชาติของคนต่างด้าว รวมถึงอัตราค่าบริการและค่าใช้จ่าย

(๖) เงื่อนไขและวิธีการชำระเงินค่าบริการและค่าใช้จ่าย รวมถึงการคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือปฏิบัติตามสัญญาไม่ครบถ้วน

(๗) รายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาจ้างงานคนต่างด้าว เช่น ประเภทงาน กิจการ วันเริ่มต้นและสิ้นสุดสัญญา ค่าจ้าง ค่าทำงานล่วงเวลา วันหยุด วันลา เงื่อนไขและวิธีการชำระเงินสวัสดิการและสภาพการจ้าง รวมถึงกรณีการให้ความยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง

(๘) บริการที่เกี่ยวข้องในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เช่น สถานที่พัก พาหนะรับส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนต่างด้าว โดยอาจคิดค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้าง

(๙) การนำคนต่างด้าวมาทดแทนให้แก่นายจ้าง กรณีคนต่างด้าวไม่สามารถทำงานครบตามสัญญาจ้างหรือคนต่างด้าวทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย โดยมิใช่ความผิดของนายจ้าง รวมถึงการชดใช้ค่าเสียหายแก่นายจ้าง

(๑๐) การจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปประเทศต้นทาง เมื่อครบกำหนดตามสัญญาจ้างงาน

(๑๑) สิทธิการบอกเลิกสัญญา

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนพิเศษ ๒๖๓ ง/หน้า ๑๓/๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ข้อ ๓ สัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องไม่มีข้อสัญญาในลักษณะเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดที่เกิดจากการผิดสัญญา

(๒) ข้อสัญญาให้ต้องรับผิดหรือรับภาระมากกว่าที่กฎหมายกำหนด

(๓) ข้อสัญญาให้สัญญาสิ้นสุดลงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือให้สิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ผิดสัญญาในข้อสาระสำคัญ

(๔) ข้อสัญญาให้สิทธิที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใดหรือปฏิบัติตามสัญญาในระยะเวลาที่ล่าช้าได้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ข้อสัญญาให้สิทธิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเรียกร้องหรือกำหนดให้อีกฝ่ายหนึ่งต้องรับภาระเพิ่มขึ้นมากกว่าภาระที่เป็นอยู่ในเวลาทำสัญญา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สิงหเดช ชูอำนาจ

อธิบดีกรมการจัดหางาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ปริยานุช/จัดทำ
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

วิศนี/ตรวจ
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙